

Несказанне лишилось несказанным...
Олена Гешко

Збірка нарисів «Несказанне лишилось несказанным...» ввібрала в себе короткі розповіді про сучасників, їх буття, повсякденні турботи і радості та різні сторони сьогодення. Здавалося б, що цікавого може відбуватися зараз, в наш час? Та цікаве завжди поруч. Цікаві люди (звичайнісінькі люди, що нас оточують) та їх життя, цікаві їхні стосунки та почуття. Іноді хочеться себе уявити на місці головного героя твору і подумати: а як я би вчинила на його місці, в заданій ситуації? Всі дійові особи даної збірки живуть в нашому часі, вони – між нами, тож збірка – для вас.

Олена Гешко

Несказанне лишилось несказанным...

До тебе, мій читачу

Хто я, що надумала звернутися до тебе? Я? Так, я – це просто я, звичайна жінка: любляча дочка, дбайлива мати, кохана дружина, не скандальна співробітниця, а, крім того, щоденна слухачка і іноді розповідач, бо живу і працюю між людьми, з усіма їхніми проблемами і радостями. Маю очі, серце й хороший слух: тож бачу, відчуваю і чую, що відбувається навколо. А ще маю деяку нестримну тягу до письма – іноді серед щоденних турбот так хочеться все покинути хоч на якийсь час і записати те, що народжується в душі, переживається разом з усіма моїми героями, адже мої герої – це мої рідні, друзі і близькі зі своїми повсякденними життєвими ситуаціями, і невміло й боязко складається в рядочки.

Тож шановний читачу, звертаюся до тебе з невеличким проханням – якщо ти вже читаєш ці рядочки, то тобі не байдуже. Прочитай і далі – можливо, на якійсь із сторінок ти зустрінеш когось дуже близького чи знайомого. Нехай в твоїй душі щось ворухнеться, злетить у височінь краси, гри почуттів й сутності самого життя і ти хоч на мить зупинишся в шаленому темпі сьогодення і згадаєш про тих, хто поруч: був, є і, можливо, буде. Віддай часточку тепла своєї душі близькій тобі людині, подаруй усмішку незнайомцю на вулиці, чи просто привітайся, зайшовши в магазин, автобус чи аптеку... Тепло наших душ і думок повернеться нам і зробить наш світ хоч трішки теплішим і приємнішим.

До зустрічі!

Ваша Олена Гешко.

Вишневі ночі

Ще зранку прохолодний квітневий дощ щедро викупав землю. А до вечора вітер розігнав хмари й лагідне призахідне сонечко привітно усміхнулося свіжескупаній землі, повільно і впевнено яскраво-червоним тарілем закотилося за обрій.

Мокра молода трава легко потавала під ногами, ніжний весняний вітерець налетів десь збоку, пустотливо погрався моїм волоссям і стрімко подався вгору, обсипаючи мене, наче снігом, білим вишневим цвітом. На небі вже замерехтіли перші зірочки.

Зупиняюся під молодю так рясно квітнучою вишенькою. Доторкаюся рукою гілочки і приємна прохолода ночі, злившись у дивний дощ білих пелюсточок, огорнула-обцілувала мое обличчя, ший, руки. Чарівна вишнева ніч накрила чорним крилом з білими зірочками вишневого цвіту стомлену за день землю. Затихло все, задрімало... Тільки я одна під квітучими вишнями наодинці зі своєю тугою. Одна. Без тебе. Мені залишилися тільки спогади, тільки думки. Але серце не хоче залишатися спокійним, не хоче втрачати тебе. І в уяві знову і знову постають із небуття наші зустрічі. Мені здається, ніби я знову чую твій голос, бачу твої глибокі карі очі, відчуваю твій подих і ніби тону в твоїх обіймах, твоїх поцілунках, як у цих вишневих ночах.

Тільки все це – просто марево, дивне марево. Ми з тобою опинилися ніби на різних берегах долі і наші життєві стежинки ніколи більше не перетнуться. В нас нічого не залишилося спільного, тільки спогади і ще, може, вишневі ночі...

Вона мені сьогодні подзвонила...

Звичайний день. Звичайний вихідний. І все – як завжди. Монотонно лине час. Як завжди в такі дні після обіду я лежу перед телевізором. Бездумно клацаю пультом, переключаючи канали і ніде довго не затримуючись. Чи немає нічого цікавого, чи мені просто не до перегляду телепередач... Мимоволі ловлю себе на думці: «Що ж насправді я роблю: дивлюся телевізор чи просто думаю? Тільки от біда – про що і про кого мені думати?»

Кінець ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, купив полную легальную версию (http://www.litres.ru/pages/biblio_book/?art=21246997&lfrom=362673004) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.